

Przeniesienie Dharmakaji

Njala Pema Dyndul

AH! W jednej chwili ze stanu nierozdzielnej jedni jasności i pustości tryskają promienie światła, przenikają sześć światów i przemieniają świadomości wszystkich istot w białą sylabę AH, która mocą błogosławieństw prawdy Trzech Klejnotów i Trzech Korzeni oraz czterech mudr wtapia się we mnie.

Pierwotna natura – gdzie jasność, świadomość i pustota są nierozdzielne – Jest esencją, w której nie ma nic do przeniesienia ani przenoszącego.

Wypowiadam sylabę HIK – niewyraźny dźwięk i pustota poza zwykłym umysłem – I wszystko staje się doskonałą jednością wielkiego spektaklu, nieznającego ograniczeń: Moja własna świadomość zostaje przeniesiona w bezmiar niezrodzonej Dharmakaji. HIK! HIK! HIK!

Skoro mówimy tu o przeniesieniu Dharmakaji, czyli przyrodzonego potencjału będącego wyrazem Natury Buddy wszystkich istot, to niezależnie od tego, czy praktykujesz dla innych – ptaka, domowego albo dzikiego zwierzęcia, ryby czy choćby pijawki – pieczętuje to widzenie natury Dharmakaji tej istoty oraz cztery tryby wyzwalań.

Tę praktykę phoła ułożył Dyndul, stary żebrak z Lhangdraku w Njarongu, w odpowiedzi na prośby oddanych lamów – Ugjena Gjalcena i Ugjena Garlanga Gjalcena. Oby wszystkie istoty, które usłyszą o tej metodzie przeniesienia, która przynosi Przebudzenie bez medytacji, osiągnęły esencję wyzwolenia we własnej rigpie. Sarwa Budda Mangalam.

Przekład na język polski: Adam Kozieł